

תיאטרון
אורנה
פורת
יפו

בשיתוף
תיאטרון נוח

דוד וגוליית

סיפור אהוב בלבוש חדש
בביצוע דרור רינצלר

עיבוד למחזה, בימוי, הלחנה ומשחק: דרור רינצלר • עיצוב ובניית
מכאורה ובובות: סטודיו "גלילאי" • ניהול מוסיקלי ועיבודים: שאול עשת
ייעוץ אומנותי ומנועה: רותי תמיר • ייעוץ מקצועי: מלי קסנר

על ההצגה

סיפורו של הנער הקטן דוד, שמתנדב לצאת לקרב מול גוליית הפלישתי הלוחם הגדול. סיפורם של בני ישראל שניצלים מההפסד ומהבושה בזכות אומץ ליבו של נער צנוע, שמאמין בתבונה ובמח ולא בכוח. העלילה מגוללת את אחד מסיפורי המקרא האהובים על ילדים, אך גם מביאה לצופה שפת תיאטרון ייחודית: ציורים על קרטון שמתעוררים לחיים והופכים לדמויות מסיכות ואבירים. הצגה איכותית וקסומה, מתובלת בהומור ומפעילה את הדמיון.

"...גם אנחנו יכולים ליצור דמויות
מחומרים ממוחזרים..."

ניתן ליצור את דוד וגוליית מבקבוקי פלסטיק, גלילי ניר, קופסאות ריקות ושאר חומרים ממוחזרים.

סטודיו קארט בלש

תיאטרון אורנה פורת
רחוב קלישר 48 תל אביב

פקס. 5106928-03

טל. 5106924-03

www.porat-theater.co.il

לקראת צפייה

אנו שמחים שבחרתם לצפות בהצגה דוד וגוליית. לקראת צפייה ניתן לקרוא בפני הילדים את הסיפור כפי שמופיע בצורות רבות בספרי ילדים, ו/או להשתמש בחוברת זו המציעה גרסה משלה לסיפור. כמו כן אנו מציעים רעיון לעבודה יצירתית המושתתת על העיקרון של תפאורת ההצגה והדמויות הנוטלות בה חלק. מאחלים לך צפייה ועבודה מהנים.

"...ובעת לסיכור על דוד וגוליית..."

צבא בני ישראל וצבא הפלישתים נעמדו זה מול זה כשהם מוכנים לקרב. מן הצבא של הפלישתים יצא גוליית, איש ענק, חמוש בכלי נשק, ושאל: "מי מבני ישראל מוכן להילחם נגדי?". בני ישראל והמלך שאול פחדו מאוד. רק דוד, נער רועה צאן שבא לשדה הקרב להביא אוכל לאחיו הגדולים, שמע את גוליית ואמר: "אני מוכן להתנדב להיות השליח של צבא בני ישראל ולהילחם נגד גוליית". שאול אמר לדוד: "אתה עוד נער קטן! אתה לא יכול להילחם מול גוליית הענק!", אבל דוד האמין בעצמו וביכולתו לנצח. דוד נעמד אל מול גוליית ושמע אותו לועג לו: "איך נער כמוך מעז להתייצב מולי ועוד בלי שריון ונשק?" ענה לו דוד: "לא כל מי שחזק הוא גם תמיד המנצח". הוסיף גוליית: "קדימה צא להלחם בי, נראה אותך!" ואז, עוד לפני שהספיק גוליית לזוז, שלף דוד קלע עשוי עץ, ושילח אבן קטנה למצחו של גוליית. האבן הקטנה פגעה בגוליית והוא נפל והתמוטט. בני ישראל שמחו מאוד והודו לדוד על אומץ ליבו ועל שהציל אותם מן הפלישתים.

"...ראשית, מתי התרחש הסיכור שבהצגה?"

(ע"פ שיר מן ההצגה)

נחזור אחורה בזמן
נראה מה קרה כאן מזמן
לפני הרבה שנים
לא שנה, לא עשר, לא מאה, לא אלף, לפני שלושת אלפים.... שנים
לא היו אז טלפונים, לא היה חשמל
ובמקום מכונת היה גמל.
לא היו ברזים מלאים במים
ואם רציתם לשטוף ידיים,
הייתם רצים מהר מהר
לשאוב מים מהבאר.
אז חיו כאן אבותינו
שהיו פה לפנינו.
אבל הם לא היו לבד
כפי שעוד תראו מיד
כן היו כאן גם פלישתים
עם חזק של לוחמים
אז, נחזור אחורה בזמן
נראה מה קרה כאן מזמן

